

JUBILEUSZ BUCZKOWSKIEGO

Wierzby 1976

Znakomity artysta fotografik, z wykształcenia i kariery zawodowej ekonomista, organizator i kierownik jednostek gospodarczych, z zamiłowania artysta, działacz społeczny i organizator pracy kieleckiego środowiska fotograficznego, współtwórca i jeden z klasycznych przedstawicieli **Kieleckiej Szkoły Krajobrazu**.

Janusz Buczkowski urodził się 30 maja 1932 r. we Włocławku, gdzie ukończył szkołę podstawową w 1948 r. oraz Państwowe Liceum Administracyjno – Handlowe w 1952 r., a następnie pojął studia w Szkole Głównej Planowania i Statystyki (obecnie Szkoła Główna Handlowa) w Warszawie, które ukończył w 1956 r., uzyskując tytuł magistra ekonomii w specjalności statystyka przemysłu. Praca zawodowa związała go z regionem kieleckim. Otrzymał nakaz pracy do Zakładów Precyzyjnych „Iskra” w Kielcach, gdzie pełnił funkcję Kierownika Sekcji Finansowej (1956-1960), Kierownika Sekcji Zbytu (1960-1964) oraz Kierownika Działu Zbytu i Eksportu (1964-1968). W roku 1968 zorganizował Biuro Zbytu Elementów Maszyn „Elma” w Kielcach, w którym do roku 1988 pełnił nieprzerwanie funkcję dyrektora Biura. Janusz Buczkowski utworzył i kierował jedyną firmą handlową w Polsce z siedzibą w Kielcach, zaopatrującą podstawowe dziedziny gospodarki narodowej, jak przemysł wydobywczy, hutnictwo, budownictwo, przemysł przetwórczy, metalowy, chemiczny, drzewny itp. w zakresie przekładni zębatych, ślimakowych, bezstopniowych, hydrauliki siłowej i pneumatyki napędowej z jednoczesnym bilansowaniem i centralnym importem i eksportem.

Janusz Buczkowski z fotografią zetknął się w szkole średniej, a zainteresowanie rozwinął w okresie studiów na

SGPIS w Warszawie. W Domu Studenta przy Al. Niepodległości 147 w Warszawie zorganizował pracownię fotograficzną, a następnie kierował jej pracą aż do zakończenia studiów (między innymi nauczał podstaw fotografii swoich kolegów). Po przyjeździe do Kielc wstąpił do Sekcji Fotograficznej przy Wojewódzkim Domu Kultury (1956), a w roku 1957 zadebiutował na wojewódzkiej ogólnodostępnej wystawie fotografii, gdzie otrzymał wyróżnienie. Początkowa znajomość zasad fotografowania zmieniła się w trwałe zainteresowanie w 1960 r. Od tego momentu równolegle do działalności zawodowej, Janusz Buczkowski rozwijał działalność organizacyjną i twórczą w zakresie fotografii artystycznej. Poważnie zajął się twórczością fotograficzną w 1965 r., po wstąpieniu do Świętokrzyskiego Towarzystwa Fotograficznego. Pod wpływem doświadczonych kolegów zwrócił uwagę na tematy związane z kieleckim krajobrazem, i na działalność kieleckich pejzażystów. Doskonalił swoje umiejętności i już w przeciągu kilku lat stał się jednym z poważniejszych autorów wypowiadających się w konwencji, a z czasem został zaliczony do grona klasycznych przedsta-

Janusz Buczkowski (pierwszy z prawej) z kieleckimi fotografikami podczas pracy

wicielei Kieleckiej Szkoły Krajobrazu. W latach 1975-1988 uczestniczył we wszystkich realizacjach artystycznych KSK w kraju i zagranicą. W 1975 roku został Członkiem Związku Polskich Artystów Fotografików. Rozwinął swoją twórczość fotograficzną włączając do niej nowe zagadnienia.

Głównym tematem fotograficznych zainteresowań Janusza Buczkowskiego jest krajobraz oraz szeroko pojęta fotografia krajoznawcza. Autor wypowiadał się w cyklach fotografii czarno-białej, jak na przykład: „Kieleckie krajobrazy” (1959-1989), „Puszcza Jodłowa” (1959-1989), „Kieleckie zaułki” (1958-1975), „Zabytki architektury” (1952-1975), „Akty” (1975-1985), „Przemysł kielecki” (1960-1989), a następnie zmienił technikę, zastosował fotografię barwną (diapozytyw, oraz negatyw-pozytyw) w cyklach: „Kielce” (1998-2006), „Zaułki” (1998-2006), „Krajobrazy” (od 1998-), „Abstrakcje – murale” (od 1998-) a ostatnio pracuje nad nowym cyklem „Puszcza Jodłowa (od 2005-). Ulubionym tematem prac Janusza Buczkowskiego jest „Puszcza Jodłowa”. Obok tradycyjnych widoków i krajobrazów lasu, artysta zastosował przetworzenia, fotomontaże (ulubione „biskwity”), a nawet zrealizował fotograficzne wystroje wnętrza z użyciem tematyki puszczańskiej (np. klatka schodowa Hotelu Gromada Świętokrzyski w Cedzynie koło Kielc).

Od początku swoich zainteresowań fotograficznych Janusz Buczkowski realizuje bogaty program udziału w ruchu wystawienniczym. Ogółem eksponował 13 indywidualnych wystaw fotograficznych oraz uczestniczył w ponad 160 wystawach krajowych i międzynarodowych. Między innymi eksponował swoje prace w takich państwach jak: Francja, Hiszpania, Anglia, Austria, Niemcy, Japonia, Portugalia. Ponadto brał udział we wszystkich zbiorowych wystawach Kieleckiej Szkoły Krajobrazu pn. „Kieleckie krajobrazy” i „Puszcza Jodłowa” – ogółem ponad 160 ekspozycji w różnych miastach w Polsce i zagranicą, między innymi: Moskwa i Kijów (1975), Kielce (1976, 1977), Sofia (1977), Padwa (1977), Görlitz (1980), Praga (1980), Budapeszt (1981), Paryż (1982), Warszawa (2002). Za swoje fotografie uzyskał wiele nagród, wyróżnień i dyplomów, między innymi: I Nagród – 19, II Nagród – 16, III Nagród – 11, Wyróżnień – 18. Najbardziej ceni sobie najwyższą Nagrodę Ministra Kultury i Sztuki przyznaną mu na ogólnopolskiej wystawie fotograficznej „25 Lecie PRL” – Warszawa 1970. Fotografie Janusza Buczkowskiego ilustrowały wiele wydawnictw, prospektów i folderów o tematyce regionalnej, a ponadto wiele fotogramów było reprodukowanych w prasie fotograficznej w kraju i zagranicą oraz w zbiorowych albumach fotograficznych (między innymi: „Kieleckie Krajobrazy” – Kraków 1983, „Mistrzowie Polskiego Pejzażu” – Kielce 2000, „Kielecka Szkoła Krajobrazu” – Kielce 2002).

Na początku swojej drogi twórczej Janusz Buczkowski włączył się czynnie do ruchu fotograficznego, gdzie w pełni wykorzystał swoje przygotowanie oraz zdolności organizacyjne. W 1960 roku utworzył Sekcję Fotograficzną przy ZP „Iskra” w Kielcach i do roku 1965 kierował jej pracą, organizował wspólne wycieczki, plenery, pokazy fotografii, prelekcje i wystawy fotograficzne (w których również uczestniczył jako autor fotografii). W roku 1965 wstąpił do Świętokrzyskiego Towarzystwa Fotograficznego w Kielcach, gdzie piastował funkcję wiceprezesa ŚTF do spraw organizacyjnych (1966-1968), a następnie Prezesa ŚTF (1968-1975). W tym

Akt 1967

Stara Puszcza 1968

Cmentarzysko II 1966

czasie był współtwórcą, organizatorem i uczestnikiem I, II, III i IV Ogólnopolskiej Wystawy Fotografii „Biennale Krajobrazu Polskiego” w Kielcach. W roku 1975 został przyjęty do Związku Polskich Artystów Fotografików, należał do grona współzałożycieli Kieleckiej Delegatury ZPAF (1975), a następnie Okręgu Świętokrzyskiego ZPAF w Kielcach (od 1978-). W Okręgu Świętokrzyskim ZPAF pełnił funkcję wiceprezesa do spraw organizacyjnych (1978-1981), a następnie Członka Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej (1978-1988), a obecnie jest Przewodniczącym Komisji Rewizyjnej przy Okręgu Świętokrzyskim ZPAF. Ponadto Janusz Buczkowski odbywał liczne spotkania autorskie w różnych środowiskach fotograficznych w kraju i zagranicą, wygłaszał prelekcje, uczestniczył w jury wystaw regionalnych i ogólnopolskich. Jest Instruktorem Fotografii oraz posiada uprawnienia Rzecznawcy Ministra Kultury i Sztuki do spraw oceny i wyceny dzieł sztuki w kategorii twórczość fotograficzna (od 1981).

Za swoją pracę twórczą, społeczną działalność organizacyjną oraz pracę zawodową Janusz Buczkowski otrzymał nagrody państwowe i regionalne oraz medale, dyplomy i odznaczenia, między innymi : Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1984), Złoty Krzyż Zasługi (1974), Medal „XXX Lecia PRL” (1974), Odznakę „Budowniczy Huty Katowice MBiPMB” (1976), Odznakę „Zasłużony Działacz Kultury” (1970), Nagrodę Artystyczną Miasta Kielce (1972), Odznakę „Zasłużony dla Kielecczyzny” (1975), stypendia twórcze Ministra Kultury i Sztuki (Warszawa 1981) oraz Francuskiego Ministerstwa Spraw Zagranicznych (Paryż 1982). Ponadto Janusz Buczkowski uczestniczył w składzie Zespołu Kieleckiej Szkoły Krajobrazu nagrodzonego za stworzenie artystycznej dokumentacji polskiego krajobrazu rolniczego nagrodami zbiorowymi : Odznaką „Zasłużony dla Kielecczyzny” (1980), Nagrodą z Funduszu im. St. Staszica (1982) oraz Nagrodą I stopnia Ministra Kultury i Sztuki (1983). Za aktywność twórczą i organizacyjną w stowarzyszeniach fotograficznych Janusz Buczkowski otrzymał

między innymi Dyplom Federacji Stowarzyszeń Fotograficznych w Polsce (1966) oraz Medal Okręgu Świętokrzyskiego Związku Polskich Artystów Fotografików. Międzynarodowa Federacja Sztuki Fotograficznej w Genewie – FIAP przyznała Januszowi Buczkowskiemu Honorowy Tytuł ARTYSTA FIAP – AFIAP (1976).

Prace artysty znajdują się między innymi w zbiorach Muzeum Narodowego w Kielcach, Muzeum Leśnictwa w Gołuchowie, Biura Wystaw Artystycznych w Kielcach oraz w kolekcjach prywatnych w kraju i zagranicą (m. inn. w zbiorach pisarza Herlinga Grudzińskiego). Recenzje dotyczące twórczości oraz biografie artysty opublikowane zostały w wielu pismach codziennych, periodykach społeczno-kulturalnych (np. „Słowo Ludu” – Kielce, „Echo Dnia” – Kielce, „Gazeta Kielecka” – Kielce 1980, „Metalowiec” – Warszawa 8. 09. 1985) oraz w fachowych pismach fotograficznych („Foto – magazyn fotograficzny” oraz „Fotografia”), a także w Słownikach Biograficznych „Kto jest Kim w Kielcach” (2002) oraz „Księga SGH – Pracownicy i Absolwenci – Kto jest Kim” (2004) i w wielu zbiorowych i indywidualnych katalogach fotograficznych.

W roku 2007 przypada Jubileusz 50-Lecia pracy twórczej Janusza Buczkowskiego. Artysta przygotował kilka wystaw z „Retrospektywną Wystawą Fotografii”. Nadal aktywnie fotografuje, nie zważając na dostoyny jubileusz, zaplanował nowy cykl fotografii realizowany w ukojchanej Puszczy Jodłowej. Kontynuuje także społeczną aktywność organizacyjną, pełni funkcję Przewodniczącego Komisji Rewizyjnej przy Okręgu Świętokrzyskim ZPAF w Kielcach. Ponadto Janusz Buczkowski postanowił uczcić swój jubileusz niecodzienną pozycją edytorską. W 2005 r. zainicjował wydanie książki „Z albumów Kielczan”, przez cały 2006 rok gromadził oraz opracowywał materiały fotograficzne, a wydanie albumu zaplanował na inaugurację Muzeum Historii Kielc w 2007 r.

Paweł Pierściński

Bruzdy 1978

Duch Puszczy 1975

O sobie samym

Jest takie powiedzenie: „Nie samym chlebem człowiek żyje”. Dla mnie stało się ono mottem życiowym już od wczesnej młodości. Zawsze byłem ciekawskim i poszukiwaczem czegoś więcej niż tylko „chleb”.

Początkowo był to sport, potem turystyka, ale te dziedziny potrafiły zaspokoić mój głód wiedzy i przygody tylko na chwilę. Ciągle byłem poszukiwaczem, próbując odkryć moje prawdziwe przeznaczenie.

Nagle, niepostrzeżenie zetknąłem się z fotografią. Pozorne, łatwe „pstryknięcie” aparatem uświadomiło mi, że zwykły świat widziany przez obiektyw daje niesamowite możliwości wyrażania siebie i przekazania swoich uczuć i wizji w procesie tworzenia niezapomnianych chwil. Tak oto zetknąłem się z magią, tak, bo jak inaczej nazwać ten niezwykły moment, kiedy na białym papierze zanurzone w brunatnym płynie ukazują się obrazy, zatrzymane chwile piękne, targające emocje, które dzięki fotografii zostają zatrzymane w kadrze.

Fotografia łączy w sobie realizm i czarnoksiężstwo.

Daje niezwykle możliwości przekazania światu minionych chwil.

Bez względu na to, czy jest realistyczną dokumentacją, wydarzeniem czy plastyczną wizją autora, zawsze niesie ze sobą emocje, które czasem poruszają, a czasem zachwycają.

Łatwo i szybko połączyłem tego bakcyła. Chciałem tworzyć, tak jak robią to malarze, rzeźbiarze, czy muzycy. Pragnąłem podzielić się ze światem swoim dorobkiem artystycznym. W ten sposób moje nazwisko pojawiało się na coraz większej liczbie wystaw w Polsce i zagranicą. Rozpierała mnie duma, kiedy widziałem ludzi zatrzymujących się przed moimi zdjęciami i dyskutujących o nich. Chciałem tworzyć więcej i więcej – aż pasja przerodziła się w miłość, która towarzyszy mi w każdym dniu mojego życia.

Janusz Buczkowski

Droga 1965

Szermierze 1965

Przedwiośnie 1978

Poletko 1974